

med Hensyn til Bygningen af Havdiger paa Vestkysten. Hvor Marskstrimlen har været bred, og hvor der derfor har været forholdsvis store Arealer bagved, som kunde yde et Bidrag, er man først skredet til Bygningen af Dæmninger. Saaledes var det forholdsvis let at faa Havdiget ved Ribe bygget, thi der var der et stort Areal, som kunde drage Nytte af Foretagendet. Nu sidst er Havdiget fra Højer forbi Ballum til Søndernæs gennemført; ogsaa dette gik forholdsvis let, thi der er der ligeledes ret betydelige Arealer, som faar Nytte af Foretagendet. Tilbage er endnu en Strækning af Vestkysten mellem Vester Vedsted og Søndernæs, som ingen Beskyttelse har, fordi det har været vanskeligere at skride til Bygningen af et Dige der, da Marskstrimlen er forholdsvis smal, og der er derfor færre til at yde Bidrag, Omkostningerne vil blive større pr. beskyttet Arealen. Det er derfor med Glæde, at vi derovre i vor Landsdel nu har set dette Lovforslag blive fremsat af Ministeriet for offentlige Arbejder. Vi anerkender, at der er taget skyldigt Hensyn til de vanskelige Forhold, idet Lovforslaget optager Tanken om Bygningen af et Dige med procentvis de samme Tilskud fra Staten, Amtskommunerne og Lodsejerne, ganske vist er Omkostningerne større pr. Hektar, men Fordelingen er nogenlunde den samme som ved Bygningen af Vesterhavsdiget ved Ribe og det, der ligger Syd for ved Ballum. For Lodsejerne betyder det mere end en fordoblet Udgift, naar man sammenligner med Ribediget. Hver beskyttet Hektar Marsk ved Ribediget har kostet Lodsejerne 98 Kr., hvorimod Lodsejerne ved dette nye Foretagende ikke vil være uvillige til at yde et Bidrag af indtil 200 Kr. pr. Hektar. Man ser altsaa, at de interesserede er villige til at yde et meget betydeligt Bidrag, ogsaa sammenlignet med Forholdene ved Ribe. At der er almindelig Stemning for at faa Diget bygget, er udtrykt ved, at 78 pCt. af samtlige interesserede Lodsejere har givet Tanken deres Tilslutning. Naar det er Tilfældet, og man ved, at der altid er nogle, som er ligeglade, og at der altid er en enkelt, som er modstræbende, tror jeg, man kan gøre sig berettiget Haab om, at Sagen vil finde tilstrækkelig Forstaaelse, saa den maa faa en let Gang gennem dette høje Ting.

Jeg skal endnu kun tilføje, at selv om det Beløb, Staten tænker at stille til Raadighed, er ret stort, er det dog saadan, at Staten ogsaa paa andre Omraader kan høste Gavn af Havdiget. Det er ikke

længere siden end den 25. Oktober 1917, at en Stormflod gik saa højt op, at der skete Brud paa Banedæmningen ved Rejsby, hvor Jernbanebroen tillige blev beskadiget. Diget vil altsaa tillige beskytte Statens Anlæg paa Stedet, og Staten har saaledes en særlig Interesse i, at det bliver bygget, saa ogsaa derudfra kan det meget vel forsvares, at Staten yder et betydeligt Bidrag. Man siger jo, at Havet giver, og Havet tager. Havet giver paa forskellige Maader. En af Danmarks Rigsdomsilder er Fiskeriet, der jo spiller en betydelig Rolle. Paa Jyllands Vestkyst, i alt Fald paa den sydlige Del deraf, lægger Havet ogsaa frugtbar Jord til i Tilslikningen af Marsken. Men Havet tager ogsaa. Det tog saaledes en meget stor Part af vor Landsdel i Stormfloden 1634. Før den Tid var de fleste af Vesterhavssøerne landfaste; men ved denne store Naturkatastrofe slugte Havet et meget stort Stykke Land, der nu udgør Vadehavet mellem Øerne. Og Havet tager paa Jyllands Vestkyst, det æder af Brinkerne og Skrænterne. Det er derfor naturligt, at Staten har set en almennyttig Opgave i at rejse et Værn paa hele Vestkysten. Længst mod Nord har man stedvis bygget Høfder. Ved Ribe er der bygget et Havdige mod Vesterhavet, ligeledes fra Ballum til Højer, og ogsaa længere Syd paa er Kysten beskyttet ved et Havdige. Nu er der egentlig kun dette Hul til Rest, man kunde fristes til at kalde det Hullet i Vestfronten, som Samfundet endnu maa være med til at lukke. Ogsaa her tager Havet. Naar Saltvandet i de hyppige Stormfloder skyller ind over de dyrkede Arealer, lider Vegetationen i høj Grad, Græsset og Kornarterne, som dyrkes paa Agerjorden, kan nu en Gang ikke taale Saltvandet. For hver Flod der kommer ind gaar der en længere eller kortere Tid, inden Beboerne atter kan høste fuld Nytte af deres Jord. Deres Velstand og Skatteevne lider derved, og der opstaar usikre Forhold for Agerdyrkingen. Det er saa meget mere ønskeligt at søgdisse Forhold afhjulpet derovre, som den egentlige, højtliggende Agerjord er af en forholdsvis tør og mager Beskaffenhed, og Marskstrimlen, der ligger udenfor, er smal. Alligevel yder den en betydelig Støtte for Landmændene til at holde det gaaende fra Aar til Aar. Men naar Marsken er udsat for jævnlig Oversvømmelse ved Stormfloder, mister den i høj Grad sin Værdi, og det er derfor meget ønskeligt, at disse Landmænd med den magre Jord kan faa deres Marskstrækninger beskyttet. Jeg vil derfor haabe, at denne Sag maa finde